

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com

wcflondon@gmail.com

பாவினை இரட்சிக்க வந்தார்!

1 தீமோத்தேயு 1:15-17, பாவினை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் என்கிற வார்த்தை உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது; அவர்களில் பிரதான பாவி நான். 16. அப்படியிருந்தும், நித்திய ஜீவனை அடையும்படி இனிமேல் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பவர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தம் உண்டாகும் பொருட்டுப் பிரதான பாவியாகிய என்னிடத்தில் அவர் எல்லா நீடிய பொறுமையையும் காண்பிக்கும்படிக்கு இரக்கம் பெற்றேன். 17. நித்தியமும் அழிவில்லாமையும் அதரிசனமுமுள்ள ராஜனுமாய், தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு, கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

அறிமுகம்: பிரபஞ்சத்தையே தன்னகத்தே கொண்ட வாக்கியம்

மனித சிந்தனையின் வரலாற்றில் உலகத்தையே மாற்றிய வாக்கியங்கள் உள்ளன.

- யூக்ளிடிஸ் ஐந்தாம் கூறுகோள்.
- நியூட்டனின் ஈர்ப்பு விதி.
- ஐன்ஸ்டீனின் $E=mc^2$.

ஆயினும், இந்த வார்த்தைகளின் பாரத்தையும், எல்லையையும், மாற்றும் வல்லமையையும் மனித மொழி வரலாற்றில் வேறு எந்த வாக்கியமும் சுமந்திருக்கவில்லை.

பாவிகளை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்.

இந்த ஒரே வாக்கியத்தில், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், மீட்பின் வரலாற்றின் முழு விரிவையும்,

- சவிசேஷத்தின் முழு தர்க்கத்தையும்,
- மாம்சத்தரிப்பின் முழு நோக்கத்தையும், மற்றும்
- தேவ அன்பின் முழு எல்லையையும் சுருக்கமாக்குகிறார்.

பவுல் அதன் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு சூத்திரத்துடன் அதை வடிவமைக்கிறார்:

உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது;

இந்த சொற்றொடர் போதக நிருபங்களில் (1 **தீமோத்தேயு 1:15; 3:1; 4:9; 2 தீமோத்தேயு 2:11; தீத்து 3:8**) 5 முறை காணப்படுகிறது, ஒவ்வொரு முறையும் அது அடிப்படையான தேவசாஸ்திர முக்கியத்துவமுள்ள ஒரு அறிக்கையை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

இந்த உண்மையான வார்த்தைகள், ஆராதனை, ஸ்நானம், அல்லது வேத போதனையின்போது பயன்படுத்தப்பட்ட ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ

அறிக்கைகளாக இருந்திருக்கக்கூடும் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அவை அப்போஸ்தலிக சபையின் நிலைப்படுத்தப்பட்ட, சோதிக்கப்பட்ட, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சத்தியங்களாக இருந்தன.

ஆனால் இந்த முதலாவது உண்மையான வார்த்தை மற்றவைகளைவிட மேலானது.

1 தீமோத்தேயு 3:1 இது ஒரு உண்மையான வார்த்தை என்று கூறுகிறது;

2 தீமோத்தேயு 2:11 இது ஒரு உண்மையான வார்த்தை என்று கூறுகிறது.

ஆனால் **1 தீமோத்தேயு 1:15** இது உண்மையான வார்த்தையும், எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமானதும் என்று கூறுகிறது.

இந்த கூடுதல் சொற்றொடர் அதை வேறுபடுத்துகிறது. விதிவிலக்கின்றி ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்த வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ள அழைக்கப்பட்டு கட்டளையிடப்படுகிறான்.

- இது தேவசாஸ்திர ரீதியில் அறிவுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் உரிய சத்தியமன்று.
- இது நடுத்தரமான பாவிகளுக்கு மட்டும் உரிய ஆறுதலன்று.
- இது எல்லா மனுஷருக்கும், எல்லா நிலைமைகளிலும், எல்லா தலைமுறைகளிலும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமானது.

I. ஒரு உண்மையான வார்த்தை

A. சூத்திரத்தின் பாரம்

உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது;

நோட்டரி முத்திரை அல்லது தங்க முத்திரைக்கு ஒப்பான ஒரு நம்பகத்தன்மைச் சான்று. பவுல் தன் தனிப்பட்ட நம்பிக்கையை மட்டும் வெளிப்படுத்துகிறவரல்ல, மாறாக அப்போஸ்தலிக சபையின் நிலைப்படுத்தப்பட்ட, சோதிக்கப்பட்ட தீர்ப்பையே பிரகடனப்படுத்துகிறார்.

இந்த வார்த்தை உண்மையானதென்று கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.

ஜெருசலேமிலும் ரோமிலும், அந்தியோகியாவிலும் எபேசுலிலும், எதிர்ப்பின் முகங்களிலும், மரண மிரட்டலின் கீழும் இது பிரசங்கிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு நிலையிலும் உண்மை என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Pistos (உண்மையுள்ள) என்ற வார்த்தை தேவனை விவரிக்கவும் (1 கொரிந்தியர் 1:9; & 10:13)

தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல்

தமது ஊழியர்களிடத்தில் அவர் கோரும் குணங்களை விவரிக்கவும் பவுல் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளில் ஒன்றாகும்.

1 கொரிந்தியர் 4:2, மேலும், உக்கிராணக்காரன் உண்மையுள்ளவனென்று காணப்படுவது அவனுக்கு அவசியமாம்.

ஒரு உண்மையான வார்த்தை, அதன் மூல ஊற்றாகிய உண்மையுள்ள தேவனுடைய அதே தன்மையைச் சுமந்திருக்கிறது.

B. எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமானது — உலகளாவிய அழைப்பு

எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது

எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமானது என்ற சொற்றொடர் இந்த முதலாவது உண்மையான வார்த்தைக்கு மட்டுமே உரியது.

Apodexis என்ற வார்த்தையின் பொருள் ஏற்றுக்கொள்ளுதல், வரவேற்றல், அணைத்துக் கொள்ளுதல் என்பதாகும்.

இது செயலற்ற ஏற்புக் கொள்ளுதலல்ல, மாறாக செயலூக்கமான, விருப்பமான வரவேற்பாகும்.

இந்த சத்தியம் ஒரு பதிலுணர்வைக் கோருகிறது என்று பவுல் கூறுகிறார். அதை அறிவுபூர்வமாக ஒப்புக்கொள்வது மட்டும் போதுமானதல்ல; அது அணைத்துக்கொள்ளப்பட்டு, வரவேற்கப்பட்டு, உள்வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கப்பட வேண்டும்.

படித்தவனும் எளியவனும், ஒழுக்கமுள்ளவனும் ஒழுக்கமற்றவனும், மத நம்பிக்கையுள்ளவனும்

அற்றவனும், யூதனும் கிரேக்கனும், அடிமையும் சுயாதீனனும் — எல்லோரிடமிருந்தும் இதற்கு இந்தப் பதிலுணர்வு ஏற்படையது.

சுவிசேஷம் ஒரு குறிப்பிட்ட கலாசார அல்லது அறிவார்ந்த பிரிவினருக்கு ஏற்றவாறு வரையறுக்கப்பட்டதல்ல. தேவனிடத்தில் ஏற்கனவே சிறிது முன்னேற்றம் கண்டவர்களுக்காக மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதுமல்ல.

அதன் வரையறை விதிவிலக்கின்றி எல்லா மனுஷரையும் உள்ளடக்கியது, குறிப்பாக மிகவும் கெட்டவர்களையும், மிகவும் எதிர்த்து நிற்பவர்களையும், மிகவும் தகுதியற்றவர்களையும் சேர்த்தே.

II. கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் — மாம்சத்தரிப்பு

A. கிறிஸ்துவின் முன்னிலை

கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்

உலகத்தில் வந்தார் என்ற சொற்றொடர் கிறிஸ்துவியல் தாற்பரியம் நிறைந்தது. உலகத்திற்கு வருமுன் கிறிஸ்து இருந்தார் என்பதை இது முன்வைக்கிறது.

- அவர் பெத்லகேமில் தோன்றவில்லை.
- அவர் நித்தியத்திலிருந்து வரலாற்றுக்குள் நுழைந்தார்.

யோவானின் முன்னுரை இதை தெளிவாகக் கூறுகிறது.

யோவான் 1:1, ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது.

அந்த வார்த்தை சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. அந்த வார்த்தை பிதாவுடன் நெருங்கிய ஐக்கியத்தில் நித்தியமாக இருந்தது.

யோவான் 1:14, அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினார்; அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது.

முன்னிருந்த கிறிஸ்துவைப் பற்றிய பவுலின் தேவசாஸ்திரம் **கொலோசெயர் 1:15-17**இல் முழுமையாக வெளிப்படுகிறது.

அவர் அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுருபமும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர். 16. ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களும், சிங்காசனங்களானாலும்,

கர்த்தத்துவங்களானாலும்,
துரைத்தனங்களானாலும்,
அதிகாரங்களானாலும், சகலமும்
அவரைக்கொண்டும் அவருக்கென்றும்
சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. 17. அவர் எல்லாவற்றிற்கும்
முந்தினவர், எல்லாம் அவருக்குள்
நிலைநிற்கிறது.

எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவர், பாவிகளை
இரட்சிக்கும்படி தமது சொந்த சிருஷ்டிக்குள்
நுழைந்தார். இதன் மகத்துவம் மனித புரிதலுக்கு
அப்பாற்பட்டது.

B. மாம்சத்தரிப்பின் தன்னார்வத் தன்மை

கிறிஸ்து தன்னிச்சையின்றியோ தற்செயலாகவோ
உலகத்தில் வரவில்லை.

அவர் வந்தார். இந்த செயலுக்க வினைச்சொல் தேவ
சித்தத்தின் பாரத்தைச் சுமக்கிறது.

பிலிப்பியர் 2:6-8, அவர் தேவனுடைய
ரூபமாயிருந்தும், தேவனுக்குச்
சமமாயிருப்பதைக் கொள்ளையாடின
பொருளாக எண்ணாமல், 7. தம்மைத்தாமே
வெறுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து,
மனுஷர் சாயலானார். 8. அவர் மனுஷரூபமாய்க்
காணப்பட்டு, மரணபரியந்தம், அதாவது
சிலுவையின் மரணபரியந்தமும்
கீழ்ப்படிந்தவராகி, தம்மைத்தாமே
தாழ்த்தினார்.

மாம்சத்தரிப்பு தேவ இரங்குதலின் ஒரு தொடராகும்.

- நித்திய குமாரன் மனுஷ சரீரத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.
- அழிவற்றவர் மரணத்திற்குரியவராகினார்.
- எங்கும் நிறைந்திருந்தவர் ஓரிடத்தில் அமைந்தார்.
- சர்வவல்லவர் பலவீனராகக் காணப்பட்டார்.
- தமது வார்த்தையால் பிரபஞ்சத்தைத் தாங்கியவர் உணவுக்கும் அரவணைப்புக்கும் ஓர் இளம் தாயை நம்பியிருக்க வேண்டியவரானார்.
- ஐசுவரியவானாயிருந்தவர் தமது தரித்திரத்தினாலே நாம் ஐசுவரியவான்களாகும்படி தரித்திரரானார். (2 கொரிந்தியர் 8:9)

இந்த தன்னார்வத் தன்மை தேவசாஸ்திர ரீதியாக இன்றியமையாதது. நிர்பந்திக்கப்பட்டோ அல்லது சிக்கிக்கொண்டோ மீட்பிற்கு இழுக்கப்பட்ட தேவன், வேதாகமத்தின் தேவனாக இருக்கமாட்டார்.

மாம்சத்தரிப்பு நித்திய குமாரனின் விருப்பமான தெரிவாகும், பிதாவுடன் இணைந்த நித்திய உடன்பாட்டின் அடிப்படையிலே.

எபேசியர் 1:4, தமக்குமுன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும்

குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப் பதற்கு, அவர் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே,

இரட்சிப்பின் ஒவ்வொரு பரிமாணமும் திரித்துவ தேவனுடைய சுயாதீன, கிருபையுள்ள, சர்வவலிமையுள்ள அன்பின் வெளிப்பாடாகும்.

C. எபேசு பின்னணியில் மாம்சத்தரிப்பின் இடறல்

முதலாம் நூற்றாண்டு உலகில், ஒரு தேவன் மனுஷ சரீரத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்ற எண்ணம் ஒருங்கே பரிச்சயமானதும் இடறலானதுமாக இருந்தது.

கிரேக்க புராணங்கள் மனுஷ ரூபத்தில் தேவர்களால் நிறைந்திருந்தன. ஆனால் அவர்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்தவும், சுகபோகத்தை அனுபவிக்கவும், ஆதிக்கம் செலுத்தவும் வந்தனர்.

கிறிஸ்தவ பிரகடனம் அடிப்படையில் வேறுபட்டது: தேவனுடைய குமாரன் மனுஷனாகினார் —

பாவிகள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதற்காக அல்ல, அவர்களை இரட்சிப்பதற்காக,

ஊழியம் செய்யப்படுவதற்காக அல்ல, ஊழியம் செய்வதற்காக,

துன்பத்தை சுமத்துவதற்காக அல்ல, அதைச் சுகிப்பதற்காக.

இயேசு ஒரு கவர்ச்சிகரமான மனுஷனாக அல்ல, ஆனால் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஒரு நாட்டில் ஒரு தச்சனின் மகனாக, ஒரு கொட்டிலில் பிறந்து, அடிமைகளுக்கும் குற்றவாளிகளுக்கும்

ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு சிலுவையின்மேல் தமது பூமிக்குரிய வாழ்வை முடித்தார்.

தெய்வீகம் பருப்பொருளாகிறது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள முடியாத கிரேக்க தத்துவ உலகிற்கு இது புண்படுத்தும் விஷயமாக இருந்தது (பிளாட்டோனிய சிந்தனையில் பருப்பொருள் ஆவிக்குரியதைவிட தாழ்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது).

தேவனுடைய மேசியா சபிக்கப்பட்ட ஒரு குற்றவாளியாக மரிப்பார் என்று கருத்தில் கொள்ள முடியாத யூத உலகிற்கும் இது புண்படுத்தும் விஷயமாக இருந்தது.

பவுல் இந்த தேவசாஸ்திர இடறலை நேரடியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

1 கொரிந்தியர் 1:23-25, நாங்களோ சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம்; அவர் யூதருக்கு இடறலாயும் கிரேக்கருக்குப் பைத்தியமாயும் இருக்கிறார். 24. ஆகிலும் யூதரானாலும் கிரேக்கரானாலும் எவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து தேவபெலனும் தேவஞானமுமாயிருக்கிறார். 25. இந்தப்படி, தேவனுடைய பைத்தியம் என்னப்படுவது மனுஷருடைய ஞானத்திலும் அதிக ஞானமாயிருக்கிறது; தேவனுடைய பலவீனம் என்னப்படுவது மனுஷருடைய பலத்திலும் அதிக பலமாயிருக்கிறது.

ஆயினும் இதுவே சுவிசேஷம். இந்த இடறலான மாம்சத்தரிப்பே உலகத்தின் ஒரே நம்பிக்கை.

III. இரட்சிக்க — நோக்கமும் வழிமுறையும்

A. Sozo என்ற வார்த்தை

பாவினை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்

Sozo (இரட்சிக்க) என்ற கிரேக்க வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டு வார்த்தைப் பொழிவில் மிகச் செழுமையான வார்த்தைகளில் ஒன்று.

இது சரீர சுகமளித்தலுக்காகவும் (மத்தேயு 9:21-22), உடல் அபாயத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும் (மத்தேயு 8:25), பாவத்திலிருந்தும் அதன் பரிணாமங்களிலிருந்தும் ஆவிக்குரிய இரட்சிப்புக்காகவும் (மத்தேயு 1:21) பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு நிலையிலும், மையப் பொருள் ஒன்றே: ஒருவரால் தானாக தப்பமுடியாத ஆபத்திலிருந்து மீட்பது.

பவுல் **Sozo** மற்றும் தொடர்பான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்.

Soteria — இரட்சிப்பு.

Soter — இரட்சகர்.

Soterion — இரட்சிப்பு.

தேவன் கிறிஸ்துவில் நிறைவேற்றிய பரிபூரண மீட்பை விவரிக்க, பவுல் தமது நிருபங்கள் முழுவதிலும் இவற்றைப் பரவலாகப் பயன்படுத்துகிறார்.

அது உள்ளடக்குகிறது

- நீதிமான்படுத்துதல் (நீதியுள்ளவனாக அறிவிக்கப்படுதல்: **ரோமர் 5:1**),
- மீட்பு (அடிமைத்தனத்திலிருந்து விலைக்கு வாங்கப்படுதல்: **எபேசியர் 1:7**),
- ஒப்புரவாக்குதல் (தேவனுடன் இருந்த பகைமை நீக்கப்படுதல்: **ரோமர் 5:10-11**),
- பரிசுத்தமாக்குதல் (படிப்படியாக மாற்றப்படுதல்: **2 கொரிந்தியர் 3:18**), மற்றும்
- மகிமைப்படுத்துதல் (இறுதியாகவும் முழுமையாகவும் கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாக்கப்படுதல்: **ரோமர் 8:30**).

B. பாவினை இரட்சிக்க — எல்லையும் தனித்தன்மையும்

கிறிஸ்து பாவினை இரட்சிக்க வந்தார், உதவியாளர்களையோ, தேடுகிறவர்களையோ, ஒழுக்க ரீதியில் வாக்குறுதியுள்ளவர்களையோ அல்ல. புதிய ஏற்பாட்டில் பாவினள் என்ற வார்த்தை, பழைய ஏற்பாட்டின் முழு பாரத்தையும் சுமக்கிறது:

இலக்கைத் தவறியவன், தேவனுடைய வழிகளிலிருந்து விலகியவன், தேவ ஆக்கினைத் தீர்ப்பின் கீழ் நிற்கிறவன்.

பவுலின் காலத்திய யூத உலகில், பாவிகள் என்ற சொல் மத மற்றும் சமூக அர்த்தங்கள் இரண்டையும் சுமந்திருந்தது.

சுவிசேஷ பதிவுகளில் காணப்படும் ஆயத்தொகை வசூலிப்பவர்களும் பாவிகளும், உடன்படிக்கைக்கு வெளியே வாழ்பவர்களாக பகிரங்கமாக அறியப்பட்டவர்கள்.

இயேசு வேண்டுமென்றே இந்தக் கூட்டத்தாருடன் தொடர்பு வைத்திருந்தார், அவர்களுடன் சாப்பிட்டு, அவர்களுடன் பேசி, அவர்களைத் தம்மைப் பின்பற்ற அழைத்தார். பரிசேயர் எதிர்த்தபோது, அவர் அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்.

மாற்கு 2:17, இயேசு அதைக் கேட்டு: பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதேயல்லாமல் சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை; நீதிமான்களையல்ல, பாவிகளையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்கவந்தேன் என்றார்.

அவரது வைத்திய உருவகம் ஒளி ஊட்டுகிறது. வைத்தியன் சுகமுள்ளவனிடம் அல்ல, நோயுள்ளவனிடம் செல்கிறான்.

- கிறிஸ்து தமது ஆவிக்குரிய வாழ்வை ஒழுங்கமைத்திருப்பவர்களுக்காக வரவில்லை.

- கிறிஸ்து அப்படி இல்லாதவர்களுக்காக வந்தார்! இதுவரை வாழ்ந்த ஒவ்வொரு மனுஷனுக்காகவும் அவர் வந்தார்.

C. இரட்சிப்பின் மாற்றீட்டு இதயம்

கிறிஸ்து பாவிகளை எப்படி இரட்சித்தார்?

பவுல் இங்கே அதன் இயந்திரவியலை விவரிக்கவில்லை, ஆனால் அவரது தேவசாஸ்திரத்தின் மற்ற பகுதி அந்தப் படத்தை நிரப்புகிறது.

மனித பாவத்தின் நியாயச் சிக்கல் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருந்தது: பரிசுத்த தேவனுக்கு விரோதமான ஒவ்வொரு பாவமும் மரண தண்டனையைச் சுமக்கிறது (ரோமர் 6:23).

பாவிகள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு, அந்த தண்டனை தான் அதைக் கடன்படாத ஒருவரால் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

இதுவே மாற்றீட்டு பாவநிவிர்த்தி. தேவனுடைய பாவமில்லாத குமாரனாகிய கிறிஸ்து, பாவிகளுடைய இடத்தில் மரித்து, அவர்களுடைய குற்றத்தைச் சுமந்து, அவர்களுடைய தண்டனையைச் சவுக்கினார்.

2 கொரிந்தியர் 5:21, நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு, பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்.

கலாத்தியர் 3:13, மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார்.

இந்த மாற்றீடு முழுமையானது.

- நம்முடைய பாவம் அவரிடத்தில்,
- அவருடைய நீதி நம்மிடத்தில்.

இதுவே உண்மையான வார்த்தையை மெய்யாக்கும் மகிமையான பரிமாற்றம்.

ஏசாயா 53 — பாடுள்ள ஊழியக்காரன் பகுதி, இந்த பரிமாற்றத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு எதிர்நோக்குதலாகும்.

ஏசாயா 53:5-6, நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்; நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம். 6. நாமெல்லாரும் ஆடுகளைப்போல வழிதப்பித் திரிந்து, அவனவன் தன்தன் வழியிலே போனோம்; கர்த்தரோ நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் விழப்பண்ணினார்.

பயிற்சி பெற்ற ரபீ அறிஞரான பவுல், இந்தப் பகுதியை நெருக்கமாக அறிந்திருந்தார். தமஸ்கு

பாதையில் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவைக் கண்டபோது, ஏசாயா 53 தேவசாஸ்திரம் தெளிவாயிருந்திருக்கும். இவரே என் மீறுதல்களினிமித்தம் காயப்பட்ட ஊழியக்காரன்.

IV. அவர்களில் பிரதான பாவி நான் — நிகழ்கால அறிக்கை

A. தாழ்மையின் இலக்கணம்

அவர்களில் பிரதான பாவி நான்.

வ15-இல் மிகவும் ஆச்சரியப்படுத்தும் வார்த்தை நிகழ்காலமே: நான் பிரதானமாக இருக்கிறேன்.

- நான் இருந்தேன் என்பதல்ல.
- என் மனந்திரும்புதலுக்கு முன்பு நான் பிரதானமாக இருந்தேன் என்பதல்ல.
- நிகழ்காலம்.

இது வரலாற்று ரீதியான தன்னைக் குற்றப்படுத்தலல்ல, மாறாக பரிசுத்த தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையிலேயே பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஒரு மனுஷனின் நிலைத்த மனநிலை.

பவுல் கிறிஸ்துவடன் நெருக்கமாக நடந்தளவுக்கு, கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தத்திற்கு எதிராக தன்னைத் தெளிவாகக் கண்டார், மேலும் தன் சொந்த பாவத்தின் பாரத்தை ஆழமாக உணர்ந்தார்.

இதுவே கிறிஸ்தவ வரலாற்றின் மிகச் சிறந்த பரிசுத்தவான்களின் ஒத்திசைவான சாட்சி.

கர்த்தருடைய பரிசுத்தத்தின் சமூகத்தில் ஏசாயா தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்.

ஏசாயா 6:5, அப்பொழுது நான்: ஐயோ! அதமானேன், நான் அசுத்த உதடுகளுள்ள மனுஷன், அசுத்த உதடுகளுள்ள ஜனங்களின் நடுவில் வாசமாயிருக்கிறவன்; சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவை என் கண்கள் கண்டதே என்றேன்.

யோபு, புயலிலிருந்து பேசிய தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குப் பின்பு, சொன்னார்:

ஆகையால் நான் என்னை அருவருத்து, தூளிலும் சாம்பலிலும் இருந்து மனஸ்தாபப்படுகிறேன் என்றான். (யோபு 42:6)

கிறிஸ்துவின் அற்புத வல்லமையை முதன்முதலில் கண்ட பேதுரு, விழுந்து சொன்னார்:

சீமோன் பேதுரு அதைக் கண்டு, இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து: ஆண்டவரே, நான் பாவிமான மனுஷன், நீர் என்னைவிட்டுப் போகவேண்டும் என்றான். (லூக்கா 5:8)

மாதிரி நிலைத்தது: தேவனுக்கு உண்மையான நெருக்கம், தன்னைப் பற்றிய உண்மையான தாழ்மையை உருவாக்குகிறது.

இது உண்மையான மனந்திரும்புதலின் அடையாளமும் ஆகும்.

இரட்சிக்கப்பட்டதாகக் கூறும் ஒருவன், தன் சொந்த பாவத்தினைப் பற்றிய வளர்ந்துவரும் அறிதலை காணப்படாதிருந்தால், அவன் சுவிசேஷத்தை இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை, அல்லது தன்னை உண்மையாக ஆராயவில்லை.

நீதிமான்படுத்துதலின் சுவிசேஷம் தன்னிறைவை உருவாக்காது, மாறாக ஆச்சரியத்தை உருவாக்குகிறது.

நாம் மன்னிக்கப்பட்டிருப்பதை எவ்வளவு தெளிவாகக் காண்கிறோமோ, அவ்வளவு ஆழமாகத் தாழ்த்தப்படுகிறோம்.

B. பிரதான — Protos — பிரதான

Protos (பிரதான) என்ற வார்த்தையின் பொருள் வரிசையில் முதன்மையானது, முக்கியத்துவத்தில் முதன்மையானது என்பதாகும்.

பவுல் தன்னை பாவிகளின் வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்வது மட்டுமல்ல. அவர் தன்னை வரிசையின் முதலிடத்தில் நிற்கவைக்கிறார். அந்த உயர்வுநிலைச் சொல் வேண்டுமென்றே பயன்படுத்தப்பட்டது.

அவர் தன் பாவங்களைப் பட்டியலிட்டிருக்கிறார்:

- தூஷிப்பவன்,
- துன்புறுத்துபவன்,
- மூர்க்கமான மனுஷன்.

தான் சபைக்கு வருத்தியது வேறு எந்த ஒருவரையும்விட அதிகம் என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். சான்றுகள் அவரது தன்-மதிப்பீட்டை உறுதி செய்கின்றன.

ஆனால் இந்தத் தேவசாஸ்திரக் கருத்து சுயசரிதைப்பூர்வமானதல்ல, மாறாக போதனையுடையது.

பவுல் தன்னை பாவிகளின் வரிசையின் முதலிடத்தில் நிற்க வைக்கிறார், அவனுக்குப் பின்னால் இருக்கும் அனைவரும் — கிருபை முதலாவதாக இருந்தவரை அடைந்திருந்தால், அது எஞ்சிய அனைவரையும் அடையும் என்பதை அறிந்துகொள்ளும்படி.

மிக மோசமான நிலைமை கையாளப்பட்டிருக்கிறது. வரிசை தெளிவாக இருக்கிறது.

முன்னே வா. பாவியாக இருக்கும்போதிலும் அல்ல, மாறாக நீ பாவியாக இருப்பதனாலேயே கிறிஸ்துவினிடம் வரு என்பதே உண்மையான வார்த்தையின் சுவிசேஷ தர்க்கம்.

V. விசுவாசிப்பவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரி

A. Hypotyposis ஆக பவுல்

வ16, அப்படியிருந்தும், நித்திய ஜீவனை அடையும்படி இனிமேல் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில்

விசுவாசமாயிருப்பவர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தம் உண்டாகும்பொருட்டுப் பிரதான பாவியாகிய என்னிடத்தில் அவர் எல்லா நீடிய பொறுமையையும் காண்பிக்கும்படிக்கு இரக்கம் பெற்றேன்.

பவுலின் அற்புத மனந்திரும்புதலின் நோக்கத்தை இது விளக்குகிறது.

நித்திய ஜீவனை அடையும்படி இனிமேல் தம்மிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கப்போகிறவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக, இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய எல்லா நீடிய பொறுமையையும் காண்பிக்கும்படிக்கு.

முன்மாதிரி என்ற வார்த்தை ஓவியம் மற்றும் கட்டிடக்கலையிலிருந்து வந்த வார்த்தை. அதன் பொருள் ஒரு வரைவு, ஒரு ஆரம்ப வெளிவரைவு, படிகள் எடுக்கப்படும் முன்மாதிரி. பவுலின் மனந்திரும்புதல் என் கிருபை என்ன செய்யும் என்பதைக் காண்பிக்கும் தேவனுடைய காட்சி மாதிரியாகும்.

பவுலின் நிலையில் கிறிஸ்துவின் நீடிய பொறுமை குறிப்பிடத்தக்கது. பவுல் சபையை அழித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் **அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகள் 8:3**-இல் அவரைத் தண்டிக்காமல், கிறிஸ்து அநேக வருடங்கள் அவரோடு பொறுமையாக இருந்தார்.

ஸ்தேவானின் கல்லெறியப்படுதலின்போது இயேசு பொறுமையாக இருந்தார்.

விசுவாசிகளின் சிறையிருப்பும் சித்திரவதைகளும் நடந்தபோதும் அவர் பொறுமையாக இருந்தார்.

அவர் சரியான நேரத்திற்காக காத்திருந்து, நியாயத்தீர்ப்பைக் காட்டிலும் கிருபையின் காட்சியில் பவுலுக்கு தரிசனமானார்.

இந்தப் பொறுமை, இன்னும் விசுவாசிக்காத ஒவ்வொரு பாவியையும் சகித்துக்கொள்ளும் அதே பொறுமையாகும்.

2 பேதுரு 3:9, தாமதிக்கிறார் என்று சிலர் எண்ணுகிறபடி, கர்த்தர் தமது வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்துத் தாமதமாயிராமல்; ஒருவரும் கெட்டுப் போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்பவேண்டுமென்று விரும்பி, நம்மேல் நீடிய பொறுமையுள்ளவராயிருக்கிறார்.

B. நித்திய ஜீவனுக்காக விசுவாசித்தல்

நித்திய ஜீவனை அடையும்படி தம்மிடத்தில் இனிமேல் விசுவாசிக்கப்போகிறவர்கள் என்ற சொற்றொடர், இரட்சிப்பின் எஸ்கதாலஜிக்கல் (இறுதிக்கால) பரிமாணத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

இரட்சிப்பு வெறும் இக்காலம் — பாவமன்னிப்பு, ஆவியானவரின் வரம், தேவனுடன் சமாதானம் — பற்றியது மட்டுமல்ல. அது நித்திய ஜீவனைப்

பற்றியது, இப்போது தொடங்கி என்றென்றும் தொடரும் தேவனை அறிந்துகொள்ளும் நித்திய பரிமாணம்.

யோவான் 17:3, ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்தியஜீவன்.

நித்திய ஜீவன் என்பது வெறும் முடிவற்ற இருப்பு மட்டுமல்ல. இது ஒரு அளவீட்டு வகைப்பாடு அளவுக்கு ஒரு தரமான வகைப்பாடும் ஆகும்.

தேவனுடைய தன்மையுள்ள ஜீவன், தேவனுடைய சமூகத்தில் இருக்கும் ஜீவன், என்றென்றைக்கும் நிறைவான ஆனந்தத்தாலும் இன்பங்களாலும் குறிக்கப்பட்ட ஜீவன்.

சங்கீதம் 16:11, ஜீவமார்க்கத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர்; உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தமும், உம்முடைய வலதுபாரிசத்தில் நித்திய பேரின்பமும் உண்டு.

இதுவே சுவிசேஷம் வழங்குவது. இப்போது நமக்கு இருக்கும் வாழ்வின் மேம்பட்ட பதிப்பு மட்டுமல்ல, மாறாக மரணம் முடிக்க முடியாத, பாவம் கெடுக்க முடியாத ஒரு முற்றிலும் வேறான இருப்பு வகை.

VI. மகிமைப் பாராட்டு — சரியான உபதேசம் எப்போதும் ஆராதனையை உருவாக்குகிறது

A. இப்போது நித்திய ராஜாவுக்கு

கிறிஸ்து பாவிகளை இரட்சிக்க வந்தார், நான் மிக
மோசமானவனாக இருந்தேன், நான்
இரட்சிக்கப்பட்டேன் என்ற உண்மையான
வார்த்தையை பவுல் துதி பொங்காமல்
சிந்தித்திருக்க முடியாது.

வ17, நித்தியமும் அழிவில்லாமையும்
அதரிசனமுமுள்ள ராஜனுமாய், தாம் ஒருவரே
ஞானமுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு,
கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும்
உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

வ16-17 புதிய ஏற்பாட்டின் மிக மகத்தான மகிமைப்
பாராட்டுகளில் ஒன்றாக வெடிக்கின்றன.
நிருபத்தின் அமைப்பே தேவசாஸ்திர
போதனையிலிருந்து அடங்காத ஆராதனைக்கு
மாறுகிறது. இதுவே உண்மையான உபதேசத்தின்
சோதனை.

அது மகிமைப் பாராட்டை உருவாக்குகிறதா?

அவர் தேவனை நித்திய ராஜா என்று விளிக்கிறார்.

இது **வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 15:3-இல்**
பரிசுத்தவான்களின் ராஜா என்றும்,
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:16-இல் ராஜாதி
ராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தரும் என்றும்
விவரிக்கப்படும் அதே தேவன்.

எல்லா காலத்திற்கும் முன்பே இருந்து, காலம்
நித்தியத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பின்பும்

நிலைத்து நிற்கும் ஒரு நித்திய ராஜ்யத்தை அவர் ஆளுகிறார்.

அவருடைய ஆளுகை ரோம பேரரசர்களின் அரசியல் புரட்சிகளுக்கோ, கிரேக்க கல்லூரிகளின் தத்துவ நாகரிகங்களுக்கோ கட்டுப்பட்டதல்ல. அவர் ஆளுகிறார், அவருடைய ஆளுகை நித்தியமானது.

B. அழிவில்லாமையும், அதரிசனமும், தேவன் ஒருவரே ஞானமுள்ளவரும்

பவுல் தேவசாஸ்திரக் கவிதையின் வடிவத்தில் தேவ இயல்புகளை அடுக்கியிருக்கிறார்.

அழிவில்லாமை (aphthartos): தேவன் சிதைந்து, குறைந்து, மரிப்பதில்லை. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் குறிக்கும் மரணத்தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டு, அவர் அழிவற்றவர்.

1 தீமோத்தேயு 6:16, ஒருவராய், சாவாமையுள்ளவரும், சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறவரும், மனுஷரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக்கூடாதவருமாயிருக்கிறவர்; அவருக்கே கனமும் நித்திய வல்லமையும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

அதரிசனம் (aoratos): தேவன் பருக்கண்களுக்குக் காணக்கூடியவரல்ல. இது அவர் இல்லாதவர் என்பதையல்ல அர்த்தப்படுத்துகிறது. அவருடைய சாரம் பருப்பொருள் தென்படுதலின்

வகைப்பாட்டைக்
அர்த்தப்படுத்துகிறது.

கடந்ததென்பதையே

**யோவான் 1:18, தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலங்
கண்டதில்லை, பிதாவின் மடியிலிருக்கிற
ஒரேபேறான குமாரனே அவரை
வெளிப்படுத்தினார்.**

மாம்சத்தரிப்பு, தேவனுடைய தன்னை
வெளிப்படுத்தும் மிகப்பெரும் செயலாகும் —
அதரிசனத்தை தரிசனமாகவும், நித்தியத்தை
உறுதுணையாகவும், பரிசுத்தத்தை
அணுகக்கூடியதாகவும் ஆக்குகிறது.

தேவன் ஒருவரே ஞானமுள்ளவர் (**mono sopho theo**):
தேவன் மட்டுமே உண்மையாகவும்
முழுமையாகவும் ஞானமுள்ளவர். ஞானம்
மூடத்தன்மையாயிருக்கும் பொய்யான
போதகர்களுக்கு எதிராகவும் (**1 கொரிந்தியர் 1:20**),
இறுதியில் அறியாமையாகவே இருக்கும் கிரேக்க
தத்துவப் பள்ளிகளுக்கு எதிராகவும்,
அதிகாரத்தையும் வலிமையையும் நம்பியிருக்கும்
ரோம ஏகாதிபத்திய ஞானத்திற்கு எதிராகவும்,
மெய்யான ஞானம் தேவனில் மட்டுமே
தங்கியிருக்கிறது என்று பவுல்
பிரகடனப்படுத்துகிறார்.

இந்த ஞானம் சிலுவையில்
வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

**1 கொரிந்தியர் 1:25, இந்தப்படி, தேவனுடைய
பைத்தியம் என்னப்படுவது மனுஷருடைய**

ஞானத்திலும் அதிக ஞானமாயிருக்கிறது;
தேவனுடைய பலவீனம் என்னப்படுவது
மனுஷருடைய பலத்திலும் அதிக
பலமாயிருக்கிறது.

**C. கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும் —
நித்திய பதிலுணர்வு**

நித்திய, அழிவில்லாத, அதரிசனமான, ஞானமுள்ள
தேவனுடைய தன்மைக்கு உரிய பதிலுணர்வு,
கனமும் மகிமையும், சதாகாலங்களும் ஆகும்.

கனம் (time) என்பது மேலான மதிப்பை
அங்கீகரிக்கும் செயலாகும், அது சிருஷ்டி
சிருஷ்டிகருக்குக் கடமையாகச் செலுத்த
வேண்டியது.

மகிமை (doxa) என்பது தேவனுடைய மகத்துவத்தின்
அக உண்மையின் வெளிப்பாடு.

இவை இரண்டும் சேர்ந்து, சபையின் அழைப்பும்
பரலோகத்தின் நிலையான செயற்பாடும் ஆகிய
நித்திய, முடிவற்ற ஆராதனையை விவரிக்கின்றன.

முடிவில் வரும் ஆமென் என்பது, அப்படியே
ஆகக்கடவது, அப்படியே இருக்கக்கடவது என்று
சபை ஒன்றுசேர்ந்து பதிலுணர்வு தருவதாகும்.

ஆமென் என்பது வெறும் நிறுத்தற்குறியல்ல, ஒரு
பங்கேற்பு.

சபை ஒரு மகிமைப் பாராட்டுக்கு ஆமென் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் பவுலுடன் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

ஆம், இந்த தேவனுக்கு, இந்த ராஜாவுக்கு, பாவிகளின் அழிவில்லாத, அதரிசனமான, ஞானமுள்ள இரட்சகருக்கு, கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக. இதுவே சரியான உபதேசம் உருவாக்குவது.

- திமிர்பிடித்த கல்விமான்கள் அல்ல, மகிழ்ச்சியுள்ள ஆராதனையாளர்கள்.
- திறமையான வாக்கு வீச்சாளர்கள் அல்ல, மாற்றப்பட்ட வணங்குபவர்கள்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:11, கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர், நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினாலே அவைகள் உண்டாயிருக்கிறவைகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கிறது என்றார்கள்.

VI. உயிர்த்தெழுதல் — உண்மையான வார்த்தையின் ஆதாரம்

A. வெறுமையான கல்லறையும் சுவிசேஷத்தின் நம்பகத்தன்மையும்

கிறிஸ்து இயேசு பாவினை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்தார் என்ற உண்மையான வார்த்தை ஒரு தத்துவார்த்தக் கருத்தல்ல, மாறாக ஒரு வரலாற்றுப் பிரகடனம்.

அது உண்மையான நிகழ்வுகளை நம்பியிருக்கிறது.

நித்திய குமாரனின் உண்மையான மாம்சத்தரிப்பு, பாவமில்லாத இரட்சகரின் உண்மையான சிலுவைமரணம், மற்றும் மரித்தோரிலிருந்து உண்மையான சரீர உயிர்த்தெழுதல். இந்த வரலாற்று அடித்தளங்களில் எதையேனும் அகற்றினால், அந்த வார்த்தை இனி உண்மையான வார்த்தையல்ல; அது நிச்சயமற்ற மதிப்புள்ள ஒரு மத உணர்ச்சியாகிவிடும்.

பவுல் 1 கொரிந்தியர் 15-இல் உயிர்த்தெழுதலின் மையத்தை மிக விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

அவர் கண்கூடு சாட்சிகளின் அறிக்கைகளைப் பட்டியலிடுகிறார்.

1 கொரிந்தியர் 15:3-6, நான் அடைந்ததும் உங்களுக்குப் பிரதானமாக ஒப்புவித்ததும் என்னவென்றால், கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து, 4. அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, வேதவாக்கியங்களின்படி மூன்றாம்நாளில் உயிர்த் தெழுந்து, 5. கேபாவுக்கும், பின்பு பன்னிருவருக்கும் தரிசனமானார். 6. அதன்பின்பு அவர் ஐநூறுபேருக்கு அதிகமான

**சகோதரருக்கும் ஒரேவேளையில்
தரிசனமானார்; அவர்களில் அநேகர்
இந்நாள்வரைக்கும் இருக்கிறார்கள், சிலர்
மாத்திரம் நித்திரையடைந்தார்கள்.**

இது கட்டுக்கதை உருவாக்குதலல்ல. இது நியாய சாட்சியத்தின் மொழி.

இதை நீங்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று பவுல் கூறுகிறார். சாட்சிகள் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார்கள். போய் அவர்களைக் கேளுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல், நவீன ஆதாரவியல் தரங்களால் ஆதாரம் மிகுதியாக இருப்பதனால் அல்ல, மாறாக அந்த ஆதாரத்தின் இயல்பினால், பழங்கால வரலாற்றில் மிகவும் சாட்சியப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வாகும்:

- வெறுமையான கல்லறை,
- உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்தைய தரிசனங்கள்,
- சீஷர்களின் மாறுதல்,
- பவுலின் மனந்திரும்புதல்,
- யாக்கோபின் மனந்திரும்புதல்

இவை அனைத்தும் உயிர்த்தெழுதலின் வரலாற்று உண்மையால் மிகச் சீரான முறையில் விளக்கப்படுகின்றன.

உண்மையான வார்த்தை உண்மையானது, ஏனெனில் அதைத் தந்த தேவனே தமது குமாரனை உயிரோடு எழுப்பின தேவன்.

B. உயிர்த்தெழுதலும் புதிய சிருஷ்டியும்

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல், மரணத்தின்மேல் அவருடைய தனிப்பட்ட வெற்றியின் ஆதாரம் மட்டுமல்ல, தேவன் வாக்குப்பண்ணிய புதிய சிருஷ்டியின் முதற்தவணையும் ஆகும்.

உயிரோடு எழுந்த கிறிஸ்துவை, நித்திரையடைந்தவர்களுடைய முதற்பலன் என்று பவுல் அழைக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 15:20).

யூத விவசாய நாட்காட்டியில், முதற்பலன் அறுவடையின் முதல் பங்காக, முழு அறுவடை பின்தொடரும் என்ற உத்தரவாதமாக தேவனுக்குச் செலுத்தப்பட்டது.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற எல்லோரின் உயிர்த்தெழுதலும் பின்தொடரும் என்பதற்கு, கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலே தேவனுடைய உத்தரவாதம்.

ரோமர் 8:18-25, ஆதலால் இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகிறேன். 19. மேலும் தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதற்குச் சிருஷ்டியானது மிகுந்த ஆவலோடே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. 20. அதேனென்றால் சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்கிற

நம்பிக்கையோடே, 21. அந்தச் சிருஷ்டியானது
சுய இஷ்டத்தினாலே அல்ல,
கீழ்ப்படுத்தினவராலேயே மாயைக்குக்
கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது. 22. ஆகையால் நமக்குத்
தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும் சர்வ
சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப்
பிரசவவேதனைப் படுகிறது. 23.
அதுவுமல்லாமல், ஆவியின் முதற்பலன்களைப்
பெற்ற நாமுங்கூட நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய
புத்திரசுவிசாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து,
நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம். 24. அந்த
நம்பிக்கையினாலே நாம்
இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். காணப்படுகிறதை
நம்புகிறது நம்பிக்கையல்ல; ஒருவன் தான்
காண்கிறதை நம்பவேண்டுவதென்ன? 25. நாம்
காணாததை நம்பினோமாகில், அது
வருகிறதற்குப் பொறுமையோடே
காத்திருப்போம்.

உண்மையான வார்த்தை தனிப்பட்ட ஆத்துமங்கள்
இரட்சிக்கப்படுவது பற்றியது மட்டுமல்ல,
உயிர்த்தெழுதல் ஆரம்பிக்கும் எல்லாவற்றின்
அண்ட ரீதியான புதுப்பித்தலையும் அது
சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கிறிஸ்து பாவிசனை இரட்சிக்க வந்தார், பாவிசனை
இரட்சிக்கும்போது, பாவம் கெடுத்த
சிருஷ்டிக்கப்பட்ட முழு ஒழுங்கின் மீட்பையும் அவர்
தொடங்குகிறார்.

VII. பாவநிவிர்த்தி — தேவசாஸ்திர ஆழம்

A. இரட்சிப்பின் நான்கு பரிமாணங்கள்

உண்மையான வார்த்தையிலுள்ள **Sozo** (இரட்சிக்க) என்ற வார்த்தை, கிறிஸ்து நிறைவேற்றிய மீட்பின் குறைந்தது நான்கு தனித்தனியான ஆனால் பிரிக்கமுடியாத பரிமாணங்களை உள்ளடக்குகிறது. ஒவ்வொரு பரிமாணமும் தேவனுக்கு முன்பாக மனுஷனின் நிலைமையின் வேறு அம்சத்தை நோக்குகிறது.

நீதிமான்படுத்துதல்: குற்றத்தின் நியாயச் சிக்கலை நோக்குகிறது. ஒவ்வொரு மனுஷனும் ஒரு தண்டனைக்குரிய நியாயமீறுபவனாக பரிசுத்த தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கிறான், மரண தண்டனைக்குரியவனாக.

கிறிஸ்துவின் மாற்றீட்டு மரணத்தால் சாத்தியமான நியாய பிரகடனம் நீதிமான்படுத்துதலாகும், அதனால் குற்றமுள்ள பாவி நீதிமானாக எண்ணப்படுகிறான்.

உண்மையில் நீதிமானாக்கப்படுவது — அதுவே பரிசுத்தமாக்குதலின் உண்மையான மாற்றம் — அல்ல, மாறாக கிறிஸ்துவின் நீதி விசுவாசியின் கணக்கில் வழங்கப்பட்ட அடிப்படையில் நீதிமானாக அறிவிக்கப்படுவதே (**ரோமர் 4:5-6**).

மீட்பு: அடிமைத்தனத்தின் வலிமைச் சிக்கலை நோக்குகிறது. பாவம் நமக்குக் குற்றத்தை மட்டும் உண்டாக்குவதில்லை; அது நம்மை

அடிமையாக்குகிறது. **யோவான் 8:34**, பாவம் செய்கிற எவனும் பாவத்திற்கு அடிமை.

சிறையிருப்பவனை விடுவிக்கும் மீட்புத்தொகைச் செலுத்தலான மீட்பு — விலைக்கு வாங்குதல் — (**மாற்கு 10:45**, மனுஷகுமாரன் அநேகருக்குப் பதிலாக மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்க வந்தார்).

உருவகம் அடிமைச் சந்தையிலிருந்து: கிறிஸ்து சந்தையில் நுழைந்து, விலையைச் செலுத்தி, அடிமை விடுவிக்கப்படுகிறான்.

ஒப்புரவாக்குதல்: பகைமையின் உறவுச்சிக்கலை நோக்குகிறது. பாவம் சிருஷ்டியும் சிருஷ்டிகளும் ஆகியவர்களுக்கிடையேயான உறவில் ஒரு பிளவை உண்டாக்குகிறது. **ரோமர் 5:10** நம்மை பகைவர்களாக விவரிக்கிறது.

2 கொரிந்தியர் 5:18-20 சுவிசேஷத்தை ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியம் என்று விவரிக்கிறது. சிலுவையின் சமாதானமானபணி மூலம், பகைமை நீக்கப்பட்டு, உறவு மீட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது (**கொலோசெயர் 1:20**, அவருடைய சிலுவையின் இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டுபண்ணினார்).

பாவநிவிர்த்திப் பலி: கோபச் சிக்கலை நோக்குகிறது. தேவனுடைய பரிசுத்தம் ஒவ்வொரு பாவமும் நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறது.

அவருடைய கோபம் — தீமையான எல்லாவற்றிற்கும் எதிரான அவருடைய பரிசுத்த தன்மையின் நிலைப்படுத்தப்பட்ட, நீதியான எதிர்ப்பு — அவருடைய கிருபை நீட்டப்படுவதற்கு முன்பாக திருப்திசெய்யப்பட வேண்டும்.

1 யோவான் 2:2, கிறிஸ்து நம் பாவங்களுக்கான பாவநிவிர்த்திப் பலி, அதாவது நம் பாவங்கள் தகுதிக்குரிய தேவகோபத்தை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார், அதனால் தேவன் நீதியுள்ளவராகவும் (பாவத்தைத் தண்டிப்பதில்) விசுவாசிக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவராகவும் இருக்க முடியும்.

ரோமர் 3:24-26, இலவசமாய் அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள மீட்பைக் கொண்டு நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள்; 25. தேவன் பொறுமையாயிருந்த முற்காலத்தில் நடந்த பாவங்களைத் தாம் பொறுத்துக்கொண்டதைக்குறித்துத் தம்முடைய நீதியைக் காண்பிக்கும்பொருட்டாகவும், தாம் நீதியுள்ளவரும், இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவருமாய் விளங்கும்படி, இக்காலத்திலே தமது நீதியைக் காண்பிக்கும்பொருட்டாகவும், 26. கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் கிருபாதார பலியாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்.

B. பழைய ஏற்பாட்டில் சிலுவை

கிறிஸ்துவின் சிலுவை ஆயத்தமின்றி வரலாற்றில் தோன்றவில்லை. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் முழு பலியிடும் முறையும், கிறிஸ்து நிறைவேற்றப்போகும் பாவநிவிர்த்தியின் தேவனால் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு உருவகமாக இருந்தது.

மரண தேவதூதனிடமிருந்து இஸ்ராயேலரைப் பாதுகாத்த **பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியின்** இரத்தம், நமக்காகப் பலியிடப்பட்ட நம் பஸ்காவாகிய கிறிஸ்துவை முன்குறித்தது (1 கொரிந்தியர் 5:7)।

இஸ்ராயேலின் பாவங்கள் தலைமைஆசாரியனால் அறிக்கையிடப்பட்டு வனாந்தரத்திற்கு துரத்தப்பட்ட **லேவியராகமம் 16** இன் பலிக்கடா, தமது சொந்த சரீரத்தில் நம் பாவங்களைச் சுமந்த கிறிஸ்துவை முன்குறித்தது (1 பேதுரு 2:24).

பாவநிவிர்த்தி நாள் (யோம் கிப்பூர்) சிலுவையின் மிக நேரடியான பழைய ஏற்பாட்டு எதிர்நோக்குதலாகும். **எபிரெயர் 9:11-14** இந்தத் தொடர்பை வெளிப்படையாக வரையறுக்கிறது. கிறிஸ்து மனுஷக் கைவேலையான பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் அல்ல, பரலோகத்திற்குள்ளேயே, வெள்ளாட்டுக் கடாக்களின் இரத்தத்தினால் அல்ல, தமது சொந்த இரத்தத்தினால் நுழைந்து, ஒரு நித்திய மீட்பை உண்டாக்கினார். பழைய உடன்படிக்கையின் பலிகள் பாவத்தை

முழுமையாக நீக்க முடியாததால் ஆண்டுதோறும் மீண்டும் செலுத்தப்பட்டன; புதிய உடன்படிக்கையின் பலி ஒரேமுறையாக, என்றைக்குமாக செலுத்தப்பட்டது (எபிரெயர் 9:26; 10:10), ஏனெனில் அதன் வல்லமை எல்லையற்றதும் நித்தியமானதும் ஆகும்.

பயிற்சி பெற்ற ரபீயான பவுல், இந்தத் தொடர்புகளின் பாரத்தை நாம் அரிதாகவே கருதக்கூடிய அளவு வலிமையாக உணர்ந்திருந்திருப்பார். கிறிஸ்து இயேசு பாவினை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்தார் என்று அவர் எழுதும்போது, ஒரு புதிய வாக்கியத்தை எழுதவில்லை. அவர் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்துடன் **ஆதியாகமம் 3:15**-இல் தொடங்கிய — சர்ப்பத்தின் தலையை நொறுக்கும் ஒரு வித்தைப் பற்றிய — ஒரு கதையின் இறுதி வாக்கியத்தை, பழைய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு பலி, ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனம், ஒவ்வொரு உருவகமும் நிழலும் அத்தியாயம் அத்தியாயமாக கட்டமைத்துக்கொண்டிருந்த கதையின் இறுதி வாக்கியத்தையே எழுதுகிறார்.

VIII. மகிமைப் பாராட்டு உபதேசத்தின் இலக்காக

மகிமைப் பாராட்டு ஏன் உபதேசத்தைப் பின்தொடர வேண்டும்?

வ15-17 இல் உண்மையான வார்த்தையிலிருந்து மகிமைப் பாராட்டிற்கான நடைமுறை தற்செயலானதல்ல. அது பவுலின் முதிர்ந்த

தேவசாஸ்திரம் முழுவதும் காணப்படும் உபதேசத்திற்கும் ஆராதனைக்கும் இடையேயான அடிப்படை உறவைப் பிரதிபலிக்கிறது.

ரோமர் நிருபமும் அதே வளைவைப் பின்பற்றுகிறது: பதினொரு அதிகாரங்களின் கடும் உபதேச விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து **ரோமர் 11:33-36** இன் மகிமைப் பாராட்டு, பின்பு **ரோமர் 12-16** இன் நடைமுறை நெறிமுறை போதனை.

எபேசியர் நிருபமும் அதே அமைப்பைப் பின்பற்றுகிறது: மூன்று அதிகாரங்களின் உபதேச அடித்தளத்தைத் தொடர்ந்து, மூன்று அதிகாரங்களின் நடைமுறைப் பயன்பாடும் தேவனுடைய ஆயுதவர்க்கமும்.

ஆராதனையை உருவாக்காத உபதேசம் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதாகும்.

நீதிமான்படுத்துதலை அதன் வரத்தின் பாரத்தை உணராமல் விளக்கக்கூடிய, மாம்சத்தரிப்பை அதன் விலையால் நகர்த்தப்படாமல் விவாதிக்கக்கூடிய, பாவநிவிர்த்தியை அதன் அன்பினால் அசைக்கப்படாமல் ஆராயக்கூடிய நபர் — இந்த நபர் தேவனைச் சந்திக்காமல் தேவனைப் பற்றி படித்திருக்கிறார்.

தேவசாஸ்திரப் பயிற்சி, ஒரு நல்ல அறிவுள்ள அவிசுவாசியை உருவாக்குவதற்காக அல்ல, மாறாக ஆழமாக வணங்கும் ஒரு ஆராதனையாளரை உருவாக்குவதற்காக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜோனதன் எட்வர்ட்ஸ் தன் **Religious Affections** என்ற நூலின் மையக் கருத்தாக இதை வைத்தார்: மெய்மதம் பெருமளவு பரிசுத்த உணர்வுகளில் உள்ளது. சரியான உபதேசத்திற்கு வெறும் அறிவார்ந்த சம்மதமல்ல, உபதேச அடித்தளமில்லாத வெறும் உணர்வு அனுபவமும் அல்ல — மாறாக தன்னை வெளிப்படுத்திய தேவனுக்கு, சரியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு இருதயத்தின் ஏற்றபதிலுணர்வே. **1 தீமோத்தேயு 1:17** இன் மகிமைப் பாராட்டு, உண்மையான வார்த்தைக்கு பொருத்தமான ஒரே பதிலைத் தரும் சரியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு இருதயத்தின் ஒலியாகும்: நித்திய ராஜாவுக்கு கனமும் மகிமையும் என்றென்றும் உண்டாகக்கூடவது.

மனுஷனின் தலையாய நோக்கம் தேவனை மகிமைப்படுத்தி என்றென்றும் அவரில் மகிழ்ச்சியடைவதே. மகிமைப் பாராட்டு இல்லாத உபதேசம் அந்த தலையாய நோக்கத்தைத் தவறவிட்டதாகும். உபதேசம் இல்லாத மகிமைப் பாராட்டுக்கு தேவனை மகிமைப்படுத்த எதுவும் இல்லை. இவ்விரண்டும் ஒருபோதும் பிரிக்கப்படக்கூடாது. — வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சுருக்க வினாவிடை

B. உண்மையான வார்த்தையின் நிறைவேற்றமாக நித்திய ஜீவன்

வ16 உண்மையான வார்த்தையின் நடைமுறையை நித்திய ஜீவனைப் பற்றிய குறிப்புடன் முடிக்கிறது.

கிறிஸ்து பாவினை இரட்சிக்க வந்தார். அவர் நிறைவேற்றின இரட்சிப்பு நித்திய ஜீவனுக்கு வழிநடத்துகிறது. இந்த நித்திய ஜீவன், வரப்போகும் காலத்தின் ஜீவன், மனந்திரும்புதலில் தொடங்கி சரீர் உயிர்த்தெழுதலில் நிறைவேறும் உயிர்த்தெழுதல் ஜீவன், சுவிசேஷத்தின் இறுதி இலக்காகும்.

யோவான் 17:3 நித்திய ஜீவனை குறிப்பான தெளிவுடன் விவரிக்கிறது.

நித்திய ஜீவன் முதன்மையாக முடிவற்ற காலம் அல்ல, மாறாக ஒரு உறவின் தரம் — தேவனை அறிதல், வேதாகம மொழியில் இது வெறும் அறிவார்ந்த பரிச்சயம் அல்ல, மாறாக சாத்தியமான ஆழமான உறவு நெருக்கமாகும்.

நித்திய ராஜாவும், அழிவில்லாதவரும், அதரிசனமானவரும், ஒருவரே ஞானமுள்ளவருமான தேவன், மீட்கப்பட்ட பாவியை நித்தியம் முழுவதும் ஆழமாகவும் வளர்ச்சியுடையதாகவும் இருக்கும் அறிதலின் உறவுக்குள் அழைக்கிறார்.

முடிவுரை.

1948-ஆம் ஆண்டு, ஆக்ஸ்போர்டுக்கு அருகில் ஒரு தொடர்வண்டி பெட்டியில் அமர்ந்திருந்த **சி.எஸ். லூயிஸ்** என்ற இளம் ஆங்கில இலக்கிய மாணவனை, உடன் பயணித்த ஒருவர் அறிந்துகொண்டு உரையாடலைத் தொடங்கினார். அந்த மனுஷன் **Mere Christianity** என்ற நூலைப்

படித்திருந்தார், அவருக்கு ஒரே ஒரு கேள்வி இருந்தது: கிறிஸ்து இயேசு பாவிகளை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்தார் என்ற அந்த வரியை நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?

1931-இல் தமது மனந்திரும்புதல் வரை அவிசுவாசியாக இருந்த லூயிஸ், உணர்ச்சி அனுபவத்தின் மூலம் அல்ல, மாறாக யதார்த்தத்தை எதிர்கொள்ளும் தர்க்கத்தின் நிலைத்த வழிமுறையின் மூலம் விசுவாசத்திற்கு வந்தவர், சிறிது நேரம் மௌனமானார். பின்பு அவர் சொன்னார்: நான் சூரியனை நம்புவதுபோலவே அதை நம்புகிறேன். சூரியனைப் பார்க்க முடிவதனாலல்ல, மாறாக அதனாலேயே மற்ற எல்லாவற்றையும் நான் பார்க்க முடிகிறது.

அந்த மனுஷன் அவரை வலியுறுத்தினார்: ஆனால் அது உங்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பொருந்துகிறதா என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

லூயிஸ் பதிலளித்தார்: அது எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பொருந்துகிறது என்று நான் நம்புகிறேன். நான் ஒரு நல்ல அஞ்ஞானவாதி அல்ல. நான் ஒரு விரோதமான அஞ்ஞானவாதியாக இருந்தேன். தேவன் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. பல வருடங்கள் ஆதாரங்களை நான் எதிர்த்தேன். 1931-இல் நான் இறுதியாக கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தபோது, **Surprised by Joy** என்ற நூலில் என்னை இங்கிலாந்தின் மிகவும் தயங்கிய மனந்திரும்பியவனாக விவரித்தேன். நான் தள்ளாடிக்கொண்டும்

கூச்சலிட்டுக்கொண்டும் வந்தேன். நான் ஒரு இயல்பான தேடுபவனாக இல்லாததனாலும், முடிந்தவரை சத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடியதனாலும், என் மனந்திரும்புதல் என் தேடுதலின் விளைவல்ல என்று நான் அறிவேன். நான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டேன். நான் ஓடிக்கொண்டிருந்த தேவனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அன்று முதல் என் வாழ்க்கையின் மைய உண்மையாக இருந்திருக்கிறது.

அந்த மனுஷன் சிறிது நேரம் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார். பின்பு அவர் கேட்டார்: அப்படியிருந்தால் தேவன் இன்னும் அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறீர்களா?

லூயிஸ் புன்னகைத்தார். ஒவ்வொரு நாளும், என்றார். ஒவ்வொரு நாளும். உண்மையான வார்த்தை இன்னும் உண்மையானதே. கிறிஸ்து இன்னும் பாவிகளை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் இன்னும் ஆவிக்குரிய ஏற்புள்ளவர்களுக்கோ, மத ஈர்ப்புள்ளவர்களுக்கோ, ஒழுக்க ரீதியில் வாக்குறுதியுள்ளவர்களுக்கோ மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டவரல்ல. அவர் விரோதிகளை இரட்சிக்கிறார். அவர் தயங்குகிறவர்களை இரட்சிக்கிறார். அவர் பிரதானமானவனை இரட்சிக்கிறார். அதுவே அந்த வார்த்தையை எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமாக்குகிறது.

தொடர்வண்டி நிலையத்தை அடைந்தது. அந்த மனுஷன் இறங்கினார். அவர் யார் என்றோ, அந்த உரையாடல் பலனளித்ததா என்றோ லூயிஸ் ஒருபோதும் அறியவில்லை. ஆனால் அவர் ஒரு கடிதத்தில் அதைப் பற்றி எழுதினார்:

அந்த மனுஷனுக்கு என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் அவருக்குக் கூறிய உண்மையான வார்த்தை உண்மையானது என்று எனக்குத் தெரியும். இன்று அவர் எங்கிருந்தாலும், அது அவருக்கு இன்னும் உண்மையானதே. அவர் மரிக்கும்போதும் அது உண்மையாக இருக்கும். உயிர்த்தெழுதலின்போதும் அது உண்மையாக இருக்கும். கிறிஸ்து இயேசு பாவினை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்தார். இந்த வாக்கியம் எழுதப்பட்ட மற்ற எல்லாவற்றையும்விட நீடித்து நிலைக்கும். அது எல்லாவற்றையும்விட நீடித்து நிலைக்குமெனில், அதற்காக உன் வாழ்வையே பணயம் வைப்பது அர்த்தமுள்ளது.

அன்றாட வாழ்க்கைக்கான பயன்பாடு

1 தீமோத்தேயு 1:15 ஐ முழுவதுமாக மனனம் செய்யுங்கள்: இது உண்மையான வார்த்தையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது, கிறிஸ்து இயேசு பாவினை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்தார், அவர்களில் பிரதான பாவி நான். இந்த வாரம் இதை உங்கள் காலைப் பிரகடனமாகப் பயன்படுத்துங்கள்.

எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமானது என்ற சொற்றொடர், இந்த சத்தியம் எல்லோருக்கும் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. தான் மிகவும் உடைந்தவன் அல்லது மிகவும் பாவியென்று சொல்லப்பட்ட ஒருவரை உங்கள் வாழ்வில் அடையாளம் காணுங்கள். இந்த வாரம் **1 தீமோத்தேயு 1:15**ஐ அவருடன் பகிருங்கள்.

பவுல் தன் பாவத்தைப் பற்றிய நிகழ்கால விழிப்புணர்வைத் தக்கவைத்தார். **சங்கீதம் 139:23-24**ஐ ஒவ்வொரு காலையிலும் வாசித்து, உங்கள் இருதயத்தை ஆராயும்படி தேவனிடம் கேட்டு, இந்த வாரம் நேர்மையான தன்னாராய்ச்சியைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.

மாம்சத்தரிப்பு தன்னார்வமானது. **பிலிப்பியர் 2:5-11**ஐ வாசித்து, உங்களுக்காக உலகத்தில் வர கிறிஸ்து எதை விட்டுக்கொடுத்தார் என்பதைத் தியானியுங்கள். இது உங்கள் ஆராதனையையும் ஊழியத்தையும் ஏவட்டும்.

உபதேசம் எப்போதும் மகிமைப் பாராட்டை உருவாக்க வேண்டும். உங்களுக்கு தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் யார் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த வாரம் உங்கள் சொந்த மகிமைப் பாராட்டை எழுதுங்கள். **வ17** ஐ மாதிரியாக வையுங்கள்: நித்திய ராஜாவுக்கு, அழிவில்லாதவருக்கு, அதரிசனமானவருக்கு, ஒருவரே ஞானமுள்ள தேவனுக்கு, கனமும் மகிமையும் என்றென்றும் உண்டாகக்கடவது.

பவுலுக்காக கிறிஸ்து நீடிய பொறுமையுடன்
வந்தார். இன்று உங்கள் உறவு வட்டத்தில் யார்
உங்கள் பொறுமையைச் சோதிக்கிறார்கள்?
பவுலுக்கு காட்டப்பட்ட கிறிஸ்துவின்
பொறுமையை உங்கள் மாதிரியாகவும்
ஏவலாகவும் கொண்டு அவர்களுக்காக
ஜெபியுங்கள்.

ஏசாயா 53:5-6 மற்றும் **2 கொரிந்தியர் 5:21**
சிலுவையின் மாற்றீட்டுப் பரிமாற்றத்தை
விவரிக்கின்றன: என் பாவம் அவருடைய நீதிக்காக.
இந்த குறிப்பிட்ட பரிமாற்றத்திற்காக இந்த வாரம்
பதினைந்து நிமிடங்கள் அமைதியான
நன்றியுணர்வில் செலவிடுங்கள், இது உங்கள்
அன்றாட வாழ்வுக்கு என்ன அர்த்தம் தருகிறது
என்பதைக் குறித்து ஜெபியுங்கள்.